* * *

Багато журливих пісень ми співали,
Бо змалку ті пісні над нами лунали...
Не пісні — то стогін усюди ходив
І полум'ям душу пекельним палив.

Багато пекучих ми сліз проливали,
Отрутою в серце вони западали...
Не сльози — то камінь на серці осів
І, біднеє, тяжко, могутньо давив.

Багато і щиро ми всі працювали:
На руки, на ноги кайдани кували...
Невже ж ти, о Боже, уваги не звів
На працю, на сльози, на сумний наш спів?